

3. Vid begrafningar.

466.

Animato.

1. Har du sett, hur trä - den fäl - la Si - na lóf för hö - stens vind?

Har du sett, hur fär - gen viss - nar På den fag - ra ro - sens kind?

Me - ra djupt den sorg dock kän - nes, Som sig fä - ster i vår själ.

När de kä - ra si - sta gån - gen Sä - ga till vårt hem far - väl;

2 Då inunder mjuka locket
Matta ögat gömt sig har,
Då de kära läppar kallnat.
Och vår röst får intet svar;
Då den älskade gestalten
För oss ligger blek och stum
Och vi måste bära ut den
Ned i grafvens mörka rum.

3 De ha endast gått i förväg
Till ett mycket bättre hem,
Till ett land, der ros ej vissnar
Och der Gud hugsvalar dem.
Seger, seger der de njuta,
Seger, seger sjunga de,
Då de med den helga skaran
Samlas kring sin Frälsare.